

- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης –και, ειδικότερα, στο άρθρο 3, σημείο 27, της οδηγίας 2007/46/EK– κατάσταση κατά την οποία, όσον αφορά ιδίως την προμήθεια, μέσω δημόσιας σύμβασης, ανταλλακτικών λεωφορείων προοριζόμενων για δημόσια χρήση, παρέχεται η δυνατότητα σε μεμονωμένο προσφέροντα να δηλώσει τον εαυτό του ως «κατασκευαστή» συγκεκριμένου μη αυθεντικού ανταλλακτικού που προορίζεται για συγκεκριμένο όχημα, ιδίως όταν εμπίπτει σε έναν από τους τύπους κατασκευαστικών στοιχείων που καλύπτονται από τους τεχνικούς κανονισμούς που παρατίθενται στο παράρτημα IV (Κατάλογος απαιτήσεων για την έγκριση ΕΚ τύπου οχήματος) της οδηγίας 2007/46/EK, ή πρέπει αντίθετα ο εν λόγω προσφέρων να αποδείξει –για κάθε ένα από τα ανταλλακτικά που προσφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο και για να βεβαιώσει την ισοδυναμία τους με τις τεχνικές προδιαγραφές του διαγωνισμού– ότι είναι το πρόσωπο που ευθύνεται έναντι της εγκριτικής αρχής για όλες τις πτυχές της διαδικασίας έγκρισης τύπου καθώς και για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης της παραγωγής και το σχετικό επίπεδο ποιότητας και ότι εμπλέκεται άμεσα σε τουλάχιστον ορισμένα από τα στάδια της κατασκευής του κατασκευαστικού στοιχείου το οποίο αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας έγκρισης, και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, με ποια μέσα μπορεί να αποδεικνύεται μια τέτοια περίπτωση;

(¹) Οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (Οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ 2007, L 263, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-70/21)

(2021/C 128/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης, Μ. Noll-Ehlers)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Α) Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία:

- έχοντας υπερβεί κατά τρόπο συστηματικό και διαρκή τις οριακές τιμές για τις συγκεντρώσεις σωματιδίων ΑΣ10, όσον αφορά την ημερήσια οριακή τιμή από το 2005 στη ζώνη/οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 13 σε συνδυασμό με το παράρτημα XI της οδηγίας 2008/50/EK (¹).
- παραλείποντας να θεσπίσει, από τις 11 Ιουνίου 2010, κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές για το ΑΣ10 στη ζώνη/οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης, παρέβη τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/EK, (και σε συνδυασμό με το παράρτημα XV, τμήμα Α, της οδηγίας αυτής), και, ειδικότερα, την υποχρέωση προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε η περίοδος υπέρβασης των οριακών τιμών να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη.

Β) Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η οδηγία 2008/50/EK για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη απαιτεί από τα κράτη μέλη να περιορίζουν την έκθεση των πολιτών στα μικρά σωματίδια που ονομάζονται αιωρούμενα σωματίδια (ΑΣ10). Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις της που υπέβαλε για την ποιότητα του αέρα, δεν έχει εξασφαλίσει κατ' εξακολούθηση από το 2005, οπότε κατέστη υποχρεωτική η συμμόρφωση με τις ημερήσιες και ετήσιες οριακές τιμές για το ΑΣ10 (αρχικά βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30/EK και στη συνέχεια βάσει του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/50/EK), τη συμμόρφωση με τις ημερήσιες οριακές τιμές στον οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης.

Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2008/50/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη, σε περίπτωση υπέρβασης των οριακών τιμών, σαφή και επείγουσα υποχρέωση να εγκρίνουν σχέδια για την ποιότητα του αέρα που να περιλαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η περίοδος υπέρβασης να μπορεί να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει εκπονήσει κατάλληλο σχέδιο για την ποιότητα του αέρα που να καλύπτει τον οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης.

(¹) Οδηγία 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (ΕΕ 2008, L 152, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2021 η Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA, κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-635/18, Industrial Química del Nalón SA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA (εκπρόσωποι: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι είναι νομικώς εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το επιχειρήμα της ανααιρεσείουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα δεν περιελάμβανε κατ' ανάγκην και το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χρησιμοποίησε τη φερόμενη έλλειψη νομικής σαφήνειας του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 (¹) ως λόγο για την απόρριψη του νομικού επιχειρήματος που προέβαλε στην πραγματικότητα η ανααιρεσείουσα.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση περί πολύπλοκου νομικού πλαισίου προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή της χαμηλής διαλυτότητας της CTRHT (ταξινομημένης πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας). Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει σε αντίθετη κρίση σε προηγούμενη συναφή διαδικασία (υπόθεση T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε εξήγηση για την αντίθετη κρίση του, η συλλογιστική του είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εφάρμοσε το κριτήριο της συνήθους, δέουσας επιμέλειας. Κρίνοντας ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα ενεργούσε οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή που επιδεικνύει τη συνήθη, δέουσα επιμέλεια, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε εσφαλμένο και ακατάλληλο σημείο σύγκρισης προκειμένου να εκτιμήσει τη δέουσα επιμέλεια και το σύνθηδες των ενεργειών της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής και αντιφατική καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία και στηριζόμενο μόνο στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ότι η Επιτροπή ενδεχομένως αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη διόρθωση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησής της, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να δικαιολογηθεί.